

I DAG HAR DETTA

SKRIFTSTÄLLE GÅTT

I UPPFYLLELSE

Förbli bara stående, om ni vill, medan vi böjer våra huvuden i bön.

² Käre Himmelske Fader, vi är tacksamma i kväll för det här, ännu ett tillfälle att komma och presentera detta härliga, förunderliga Jesu Kristi Evangelium. Vi tackar Dig för att Han fortfarande förblir densamme i går, i dag och i evighet. Vi tackar Dig för de här människorna, som har samlats här ute i det här kalla vädret, och fortfarande har stora förväntningar, tittar och tror de att Gud kommer att ge oss något utöver det vanliga. Vi kommer med det hoppet, Herre, till varje möte. Vi tackar Dig för mötena i förrgår kväll i tabernaklet, tackar Dig för mötet här i går kväll och för mötet i dag i tabernaklet. Vi ser nu fram emot vad Du kommer att ha åt oss i kväll.

³ Fader, vi vet att vem som helst som kan röra sina händer skulle kunna bläddra i sidorna i Bibeln, men det finns bara En som kan få Den att leva och vara verklig, och det är Du. Och, Fader, vi väntar oss att Du ska göra det i kväll. Välsigna oss på alla sätt. Våra hjärtan är så fulla av glädje när vi ser tiden närma sig när vi ska möta Honom ansikte mot ansikte, Den som vi har älskat och levt för alla dessa år.

⁴ Många nyomvända, Herre, har kommit till. Förstår att en stor skara, fyrtio eller femtio, från mötet i går kväll ska döpas i Ditt Namn på förmiddagen. O Gud, snälla fortsätt, ber vi, tills Guds varenda förutbestämda Säd har sett Evangeliets Ljus och kommit in i fällan.

⁵ Vi ber Dig att gömma oss i kväll bakom Ordet. Förblinda oss för det som hör världen till, och låt oss se Jesus. Må vi i kväll få uppleva något liknande det som hände på Förklaringsberget, så att vi inte ser någon annan än Jesus. Vi ber om det i Hans Namn och till Hans ära och som en bekräftelse på Hans Evangelium. Amen.

Var så goda och sitt.

⁶ Jag ska bara vända den här mikrofonen, rättare sagt det här bordet, bara lite åt sidan, om det är okej, så att jag kan se åhörarna på båda sidor. Jag antar att jag kan få de här mikrofonerna här rätt. Okej, ett ögonblick bara.

7 Vi hälsar från stora aulan här i kväll till våra vänner i Arizona, Kalifornien, Texas och över hela Förenta Staterna, via telefon. Det här — det här går över hela landet, det här mötet i kväll, via telefon, så vi litar på att Gud kommer att välsigna oss.

8 Kan ni höra där bak i aulan till vänster? Okej, de ska nu kolla telefonsystemet för att se om det fungerar som det ska.

9 Är alla glada i kväll? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Det är ju fint! På *den här* sidan? ["Amen."] Amen. Jag är så glad att se att ni alla sitter bekvämt.

10 Och i morgon kväll nu, om skarorna fortsätter att öka, kommer de också att vara direktuppkopplade via telefon. Det är så i kväll. Jag tror en del av dem är där nere i tabernaklet.

11 Och i morgon förmiddag kan mötena inte hållas i tabernaklet, för . . . det kommer att vara en blomsterhandlare där och dekorera kyrkan för ett bröllop i morgon eftermiddag. Och de har flyttat förmiddagsmötena upp till broder Ruddells kyrka, en av våra medarbetare och uppe på motorvägen här, 62. Har det annonserats? [Broder Neville säger: "Ja." — Utg.] Det har annonserats. Och om det blir för många där uppe tar vi resten och skickar en annan predikant ner till broder Junior Jackson nere i Clarksville. Orsaken till att vi hade det hos broder Ruddell är att det är nära här, och vi kan . . . och vi tänkte att ni skulle kunna hitta dit lättare. Och så ska vi ta hand om det på något sätt. Och se till att få in alla dop i morgon, och jag hoppas att det kommer att läggas till ett eller två hundra till dem, som ska döpas i morgon. Och i morgon kväll nu . . .

12 Jag tycker aldrig om att annonsera något som man ska tala om i förväg, men en kväll i mötesserien, eller en dag, så vill jag tala om ämnet: *Vem är denne Melkisedek?* För det är ett — ett ämne som jag tror att vi lever i den tid, då de här uppenbarelserna, som har varit frågan genom tiderna: "Vem är den här Mannen?" Och jag tror att Gud har svaret, vem Han var. En del sa: "ett prästerskap", en del sa: "en kung", en del . . . Men det måste finnas . . .

13 Så länge det finns en fråga måste det finnas ett svar på den frågan som är rätt. Det kan inte finnas en fråga utan att det först finns ett svar.

14 Nu litar vi på att Gud kommer att ge oss en välsignelse i kväll ur Sitt Ord, när vi läser Det.

15 Och man har haft . . . Billy sa till mig att tala om för er att ni verkligen har haft ett bra samarbete med människorna här, som har varit i parkeringssystemet, polisen och allt. Fortsätt så, det är mycket, mycket bra.

16 Vi hoppas få se den tiden, kanske inom en snar framtid, när vi kanske skulle kunna ta hit tältet till staden och sätta upp den här ute på bollplanen, där vi skulle kunna stanna en

längre tid, kanske tre eller fyra veckor med väckelsemöten hela tiden. Och här lär vi knappt känna varandra, och sedan måste vi säga hejdå och åka igen. Men jag skulle vilja komma och stanna på en lång resa en gång, där man kunde stanna, så att vi inte måste avsluta efter en eller två kvällar, utan bara stanna kvar och undervisa, dag och natt, dag och natt, bara fortsätta. Kanske någon åker hem och matar kycklingarna, mjölkar korna och kommer tillbaka nästa vecka och fortsätter med mötet. Jag — jag tycker om det där. Så Herren vare med er.

¹⁷ Innan jag nu åker, kanske på söndag förmiddag eller söndag kväll eller någon gång under ett av de här mötena, så vet jag att ni alla väntar på att få höra Budskapet om Sanningen om *Åktenskap och skilsmässa*, vilket är ett av tidens stora problem. Och jag är lika säker som på att jag står här, jag tror att det rätta svaret finns i Guds Ord, och jag tror att det är det som jag lovade att komma tillbaka för.

¹⁸ Och jag antar, medvetet, att så vitt jag vet, vill jag ha ett möte till här i Jeffersonville på påskdagen. och vi ska . . . för soluppgångsmötet och sedan påskdagen. Så vi ska annonsera det i förväg och kanske försöka få tag i aulan, om möjligt, eller någonstans, för söndag, kanske komma på lördag och söndag. Måste flyga in och tillbaka ut, för tiden är nära . . . Jag måste kolla upp det först med det schema jag har, och en av mina — mina — mina resplaner i Kalifornien. Och sedan, omedelbart därefter, måste jag åka ner till — till Afrika. Så håll kontakten och be för oss.

¹⁹ Nu i kväll vill jag fästa er uppmärksamhet på en del av Guds Ord, som finns i 4:e kapitlet i Lukasevangeliet. Det 4:e kapitlet och den 16:e versen, det kommer att börja med att Jesus talar.

. . . I dag har detta Ord gått i uppfyllelse inför er som lyssnar.

²⁰ Nu vill vi dra, av Det Där, en slutsats om hur dynamiskt Guds Ord är! Nu kan vi alla räkna ut mekaniken, men det krävs Dynamiken för att få Det att fungera.

²¹ Vi kan räkna ut vad en maskins, bils, mekanik är, men sedan krävs det dynamiken för att få hjulen att börja fungera och röra sig.

²² Nu hade Jesus återvänt till — till Nasaret, där Han var uppvuxen. Längre fram i Skrifterna här finner vi att de sa: "Vi hörde, att Du gjorde *det-och-det* borta i Kapernaum. Låt oss nu se Dig göra det här i Din egen hemstad."

²³ Jesus sa: "En — en profet är inte föraktad, utom i sin hemstad." Och det är naturligtvis där man är uppfostrad och där folk känner en. Och där hade Han ett — ett — ett dåligt namn till att börja med, genom att Han föddes utan en jordisk far. De kallade Honom för "ett utomåktenskapligt barn", att Maria

faktiskt var gravid innan hon officiellt gifte sig med Josef. Men det är inte så, vi vet att det inte är så.

²⁴ Och i det här Skriftstället, det som fick mig att fästa mina ögon på det här, var något som hände alldeles nyligen i Phoenix i Arizona. Det var den sista dagen i mötesserien, som jag skulle tala vid det internationella konventet för Full Gospel Business Men.

²⁵ Och på den här konferensen var det en besökare hos oss, som var en katolsk biskop, som är — är av "den Apostoliska Katolska kyrkans kaldeiska riter, den högste pastorn John S. Stanley, O.S.D." Han är "ärkebiskopen i Förenta Staternas storstadsområden" i den katolska kyrkan. *Det här* råkade vara hans kort och hans — och hans adress.

²⁶ Och han var på besök hos Christian Business Men, och jag hade sett honom där dagen innan. Och då jag talade på lördag kväll, tror jag det var, rättare sagt lördag förmiddag vid frukosten, och jag . . . Medan jag talade fortsatte han att titta på mig. Jag tänkte: "Den där mannen håller verkligen inte med om något jag säger." Och, ni vet, man kunde — man kunde bara se honom, han höll sitt huvud uppåt och neråt, men jag visste inte exakt vad som verkade på honom.

²⁷ Så på söndagseftermiddagen, när jag kom upp för att tala, tänkte jag ta min text om *Födslosmärter*, där Jesus sa, att: "Liksom en kvinna som föder barn", hon föder barn. Och så tänkte jag tala därifrån, som, ämnet *Födslosmärter*, och säga att världen är i födslosmärter nu. Det gamla måste avskaffas, så det nya kan födas, precis liksom ett — ett frö måste ruttna bort, för att ge nytt liv.

²⁸ Och hur plågorna, födslosmärterna drabbade världen! I första världskriget hade den en fruktansvärd smärta, för att de hade giftgas och sådant, som nästan kunde förstöra världen. Och i andra världskriget drabbades den av en annan, hårdare smärta, de hade kvartersutplånare och även en atombomb. Hon kan inte stå ut med en födslosmärta till. Med de här missilerna och så vidare i dag, kommer ett krig till att kasta ut henne i rymden, för hon kommer nu att förlossas. Och det kommer att bli en ny jord. Bibeln säger att det kommer det att bli.

²⁹ Under varenda profets Budskap fick Israel en födslosmärta, för att de här profeterna skulle träda fram efter att teologerna och prästerna skulle ha hela kyrkan i form av en organisation. Och när de där profeterna trädde fram med SÅ SÄGER HERREN, skakade de de där församlingarna, och hon fick en födslosmärta. Till sist hade hon födslosmärter ända tills hon födde en Evangeliets Son, som var Ordet Självt, som blivit kött.

³⁰ Så församlingen är verkligen i födslosmärter i kväll igen, för att Sonens, Guds Sons födelse ska komma igen. Alla våra teologer, alla våra system, alla våra samfund har redan ruttat

ut under oss. Så vi är i födslosmärta, och ett Budskap från Gud kastar alltid församlingen i svårare smärta, men efter ett tag kommer hon att föda en Brud. Det kommer att föra fram Jesus Kristus till Hans Brud.

³¹ Och så tänkte jag, att den här mannen hade varit så oense med mig. När jag hade rest mig upp för att framföra det här Budskapet, bläddrade jag i min Bibel för att hitta sidan.

³² Och min hustru hade just gett mig en ny Bibel i julklapp. Min gamla Bibel är omkring femton år gammal, och den var nästan söndersliten. Varenda gång den öppnades, flög sidorna ut ur den, Och, men jag visste precis var jag skulle finna vartenda Skriftställe, så jag studerade noga i den där Bibeln. Och jag plockade bara upp den nya, för den andra såg så trasig ut att gå till kyrkan med.

³³ Och när jag började slå upp i Johannesevangeliet, där Skriftstället fanns, började jag läsa det 16:e kapitlet, och versen som jag letade efter var inte där. Så jag tänkte: "Konstigt!" Jag bläddrade tillbaka igen, den fanns fortfarande inte där.

³⁴ Och broder Jack Moore, från Shreveport i Louisiana, en hjärtevän till mig, han satt där. Jag sa: "Broder Jack, finns inte det där i Johannes 16?"

Han sa: "Jo."

³⁵ Och den här katolske prästen reste sig ur sin stol, från omkring hundra präster som satt på plattformen, gick bort till mig med alla sina mantlar och kappor och kors och sådant och kom alldeles nära mig. Och han sa: "Min son, var lugn. Gud ska just gripa in."

Jag tänkte: "En katolsk biskop som säger mig det där?"

Han sa: "Läs det ur min Bok."

³⁶ Och jag läste Skriftstället ur hans Bok och tog min text och fortsatte, predikade min predikan.

³⁷ Efteråt, när jag var färdig, kom han upp efter att jag hade gått och sa: "Det är en sak som måste hända. Därefter måste församlingen komma ut ur den röra som den är i, eller så måste vi komma ut ur röran som församlingen är i." Så, det ena eller det andra.

³⁸ Och jag var på väg hem, tillbaka ner till Tucson, den kvällen. Barnen ropade efter en smörgås, och jag stannade för att få en smörgås i ett litet stånd. Och min hustru sa: "Bill, jag har aldrig varit så nervös i hela mitt liv, när jag såg dig stå där uppe och fumla igenom den där Bibeln." Hon sa: "Gjorde det inte dig nervös?"

³⁹ Jag sa: "Nejdå." Jag sa: "Jag visste ju att det fanns där i någonstans. De hade bara inte med sidan. Det är ett tryckfel."

40 Och hon sa: ”Tänk att jag gav dig den där Bibeln! Det såg ut som om vartenda öga där inne var riktat mot mig.”

41 Och jag sa: ”Nja, du kunde ju inte hjälpa det där. Det där var ett tryckfel i Bibeln.” Jag sa: ”De la bara aldrig in sidan.”

42 Nåväl, jag kom ner och tittade på den igen, så perfekt som den kunde vara, men det 16:e kapitlets avslutningsdel, delen av det slutar precis omkring tre tum från botten, borta i 17:e kapitlet på andra sidan, gör det samma sak. Och eftersom det var en ny Bibel, hade de där två sidorna klibbat ihop fullständigt, och jag läste från det 17:e kapitlet istället för det 16:e. ”Nåväl”, sa jag, ”allt är bra. Det är av någon orsak.”

43 Och precis så klart man kunde höra vilken röst som helst, kom en Röst till mig och sa: ”Så kom han till Nasaret, där Han hade växt upp. Och han gick in i synagogan, som han brukade. Och prästen gav Honom Skrifterna att läsa, och Han läste Jesaja 61. Och när Han hade läst Skriftställena, satte Han sig ner, räckte prästen tillbaka Bibeln, Boken, och satte sig ner. Och allas ögon i församlingen var på Honom. Och dyrbara Ord utgick ur Hans mun. Och Han sa: 'I dag har detta Skriftställe gått i uppfyllelse.'”

”I dag har detta Skriftställe gått i uppfyllelse.”

44 Hur exakt är inte Skriften! Om ni lägger märke till det här i Jesaja 61:1 till 2, det var därifrån vår Herre läste, Jesaja 61:1 till 2. Men i mitten av den 2:a versen i Jesaja 61 stannade Han. Där det står: ”Herrens Ande är över Mig, för att predika det behagliga året”, sedan stannade Han. Varför? Den andra delen, att komma med dom, gällde inte Hans första tillkommelse, utan Hans andra Tillkommelse. Ser ni, det avsågs inte där. Hur Skrifterna aldrig gör ett misstag! De är alltid fullkomliga. Jesus stannade precis där Skriften stannade, för det var exakt det, som skulle bekräftas på Hans tid, nu, i den där första tillkommelsen. I den andra Tillkommelsen kommer Han att komma med dom över jorden, men inte då. Han skulle ”predika det behagliga året”.

45 Lägg märke till Messias, som stod på plattformen för att identifiera Sig med Löftesordet för den tidsåldern. Så underligt, Messias stod upp framför församlingen! Och se på de här dyrbara Orden, då Han säger här: ”Att predika det behagliga året.”

46 ”Det behagliga året”, som vi alla som bibelläsare vet, var ”jubelåret”. Det där då alla slavar och fångar, som de var hade blivit tagna, fängslade, och måste ge en son för att betala en skuld, eller en dotter för att betala en skuld, [Blankt ställe på bandet. — Utg.] och de var i slaveri. Hur länge de än hade varit i slaveri, eller hur länge det var meningen att de skulle stanna där, när det året kom, jubileet, när basunen ljöd, så kunde varenda människa bli fri, om hon ville bli fri. [Blankt ställe på bandet.] Man är fri. Man var inte längre slav.

47 Men om man ville förbli slav, då måste man tas ner till templet, ställas vid templets dörrpost, och de tog en syl och

borrhade ett hål i ens öra, och sedan måste man tjäna den där slavherren resten av sina dagar.

48 Vilket fullkomligt exempel det är på Jesu Kristi Evangelium! När Det predikas, den behagliga tiden och Jubelårets tid, så kan vem som helst, vem man än är, vilken färg man än har, vilket samfund man än tillhör, hur djupt man har nedlåtit sig i synd, eller vad det är för fel på en, så kan man bli fri när man hör Evangeliets basun ljuda. Man är fri!

49 Men om man vänder ryggen åt Budskapet och vägrar att höra Det, så lägg märke till, att man genomborrhades i örat med en syl. Det betyder att man har gått över gränsen mellan nåd och dom, och man kommer aldrig att få höra Evangeliet igen. Man kommer aldrig att komma längre. Man måste vara slav under det system man är i resten av ens dagar, om man vägrar att höra det behagliga året.

50 Den andra delen av det, som jag sa, behövde nu inte besvaras, för den här Messias, som kommer om en tid nu, är när Han kommer att komma med dom.

51 Hur kunde nu de där människorna någonsin misslyckas med att se vem Han var? Hur missade de det någonsin? Hur kunde det vara så, när det så tydligt tillkännagavs och visades? Hur kunde de någonsin ha missat att se? När Han . . .

52 Vilket Ord! Tänk på det: "I dag har detta ställe i Skriften gått i uppfyllelse inför era ögon." Vem sa det? Gud själv, som är uttydaren av Sitt eget Ord. "I dag har detta Skriftställe gått i uppfyllelse." Messias själv, som stod i församlingens närvaro och läste ett Ord ur Bibeln, som gäller Honom själv, och sedan säger: "I dag har detta Skriftställe gått i uppfyllelse", och de kunde ändå inte se Det.

53 Vilken tragedi att det skulle vara så, men det har hänt. Det har hänt många gånger. Hur kunde det hända? Naturligtvis, liksom det gjorde i andra tider, genom att tro på människors tolkning av Ordet. Det var det som orsakade det. De där troende på den tiden, så-kallade troende, tog tolkningen av vad prästen hade sagt om Skriftstället. Eftersom Jesus inte tillhörde någon av deras grupper eller sällskap, blev Han utesluten ur deras krets.

54 Och därför kunde de inte identifiera Honom hos dem, för att Han var annorlunda än de. Jesu Kristi Person var så unik, att ingen borde ha missat att se, att det där var Guds Son, för Han var den fullkomliga identifikationen av det Skriftställe som skrevs om Honom.

55 Det är så vilken kristen som helst känns igen, när hans liv identifierar just de saker som det är meningen att den kristne ska göra.

56 Hur Han kunde stå där och säga: "I dag har detta ställe i Skriften gått i uppfyllelse inför era ögon!" Så enastående, så

klart, och ändå missförstod de där människorna. Varför? Det är för att de tog tolkningen av någon orden av präster som de lyssnade till.

⁵⁷ Och historien upprepar sig alltid. Och Skriften har en sammansatt mening med Sig och en sammansatt uppenbarelse.

⁵⁸ Till exempel, liksom det står i Bibeln, att "Ut ur Egypten har jag kallat min son", då det gällde Jesus. Titta i marginalen på det där, så finner ni, att det också gällde Jakob, samma Skriftställe. Jesus var Hans större Son. Jakob var Hans son, som Han kallade ut ur Egypten, vilket Scofield-hänvisningen och alla andra hänvisningar ger till det, för det var det Skriftställe det hänvisade till. Så det hade ett – ett dubbelt svar, det hade ett svar om Jakob, som kallades ut, och om Jesus, som kallades ut.

⁵⁹ Och så är det i dag! Det är därför vi är i ett sådant tumult som vi är, och folk inte kan se Guds Sanning, det är för att det finns alltför många människogjorda tolkningar av Guds Ord. Gud behöver inte någon som tolkar Hans Ord. Han är Sin egen tolk.

⁶⁰ Gud sa i begynnelsen: "Varde ljus", och det blev ljust. Det behöver inte någon tolkning.

⁶¹ Han sa: "En jungfru ska bli havande", och det blev hon. Det behöver inte någon tolkning.

⁶² När . . . Guds tolkning av Sitt Ord är när Han bekräftar och bevisar att Det är så. Det är Hans tolkning, genom att få Det att ske. Det är där Guds tolkning är, det är när Han får Sitt Ord att ske. Han tolkar Det för en.

⁶³ Liksom om det aldrig hade funnits ljus, och Han sa: "Varde ljus", och det fanns, det behöver inte någon tolka.

⁶⁴ Men vi får människoskapade system inblandade i Det, och när man får det, får man – man får Det att gå snett. Det har alltid varit så.

⁶⁵ Men jag tänker ändå på hur slående det måste ha varit. Tänk på det, Messias! Varför kunde de inte se Honom? För att just deras ledare, som borde ha känt igen Honom, som borde ha varit förtrogna med Skriften, som borde ha förstått Skrifterna, de förringade den här Mannen och sa: "Han är ett utomäktenskapligt barn till – till att börja med. Vi skulle inte tro på Det Där."

⁶⁶ Åratal senare tror vi inte på det där. Vi skulle dö för att säga att Han var en jungfrufödd Son.

⁶⁷ Och det kommer att ske en dag, att just de saker som vi ser Jehova göra i dag, människor i de kommande tidsåldrarna, om det finns, kommer att dö för det som vi talar om i dag. Man kommer att vara tvungen att göra det, när vilddjurets märke kommer, och man inte får predika Evangeliet på det här sättet. När den stora föreningen av kyrkor kommer tillsammans, som är

i ordning just nu för världskyrkan, kommer man att vara tvungen att besegla sitt vittnesbörd om det här med sitt eget liv.

⁶⁸ Du måste tro på Det nu. Om de där prästerna som fördömde Honom kunde uppstå, skulle de inte fördöma Honom. ”Men”, säger man, ”om jag hade varit där så skulle jag ha gjort *det-och-det*.” Nåväl, det där var inte din tidsålder. Men det här är din tidsålder, det här är tiden.

Man säger: ”Tja, om Han vore här!”

⁶⁹ Bibeln säger: ”Han är densamme i går, i dag och i evighet”, densamme, så Han är här. Men Han är här. När världen har civiliserats, blivit större och utbildats mer, är Han här i Andeform, som de inte kan döda eller avrätta. Han dog en enda gång, Han kan inte dö igen. Han måste bli kött, för att Gud skulle avrättas i köttet, för synden. Men den här gången skulle Han aldrig kunna dö. Det är Den Helige Ande.

⁷⁰ Att nu tänka sig, att de hade de där sakerna emot Honom! En annan sak, att Han inte ville ansluta sig till någon av deras grupper. Så, ser ni, det gjorde Honom ändå till en dålig person. Han ville inte ansluta sig till deras – deras organisationer, ville inte gå med i deras prästerskap, och Han ville inte ha någonting att göra med det. Och så, förutom allt det där, försökte Han riva ner det som de hade byggt upp.

⁷¹ Han gick in i templet. Vi kallar Honom för en ödmjuk Man. Det var Han, men många gånger missförstår vi vad ödmjukhet är.

⁷² Han var en medlidandets Man, men ändå förstår vi ibland inte vad medlidande är. Inte mänsklig sympati, det är inte medlidande. Utan *medlidande* är att ”göra Guds vilja”.

⁷³ Han gick genom porten till Betesda-dammen. Där låg människor, massor av dem. Massor är inget bestämt antal. Men där låg massor, lama, blinda, halta, förtvinade. Och Han hade alltid medlidande med människorna. Och Han gick till en enda person, som inte var lam, blind, halt eller förtvinad, kanske hade prostatabesvär, kanske han hade någon liten skröplighet, som var efterbliven. Han hade den i trettioåttio år. Den skulle inte plåga honom, den skulle inte döda honom. Han låg på en sovmatta. Och Han sa: ”Vill du bli helad?”

⁷⁴ Och mannen sa: ”Jag har ingen som kan lägga mig i vattnet, utan medan jag tar mig dit, ja, då stiger någon ner före mig.” Ser ni, han kunde gå, han kunde se, han kunde ta sig fram, men han var bara klen.

⁷⁵ Och Jesus sa till honom: ”Stå upp. Ta upp din bädd och gå till ditt hus.” Och Jesus ifrågasattes för det där, för ni kommer ihåg att Skriften sa detta.

76 Inte underligt! Om Han skulle komma till Jeffersonville ikväll och göra en sådan gärning, skulle de fortfarande prata om Honom.

77 Men kom ihåg, att Han kom för att göra en enda sak, det var Guds vilja. Det där finns nu i Johannes 5:19, ni kommer att få svaret. Han sa: "Sannerligen, sannerligen säger jag er: Sonen kan ingenting göra av sig själv, utan vad Han ser Fadern göra, det gör Sonen."

78 Nu borde de ha vetat att det där var själva bekräftelsen på Mose profetia, "För Herren, er Gud, ska låta en Profet uppstå, som liknar mig."

79 La ni märke till, att när Han såg mannen, sa Han . . . Jesus visste att han hade varit i det här tillståndet i många år. Ser ni, eftersom Han var Profet, såg Han den där mannen i det där tillståndet, och gick ner dit och viftade – viftade Sig fram genom de där människorna, och trängde Sig genom folkmassan, tills Han fann just den där mannen.

80 Gick förbi de lama, halta, blinda och förtvinade, ändå en Man full av medlidande. Men *medlidande* är "att göra Guds vilja".

81 Nu finner vi Honom, eftersom Han inte ville ansluta sig till dem, Han ville inte ha något att göra med deras grupper, så blev Han utstött. Han ville inte ha något . . .

82 Dessutom gick Han in i templet en dag. En Man gick in där och fann Guds hus nästan så förorenat som det är i dag. De köpte, sålde, växlade pengar. Och Han välte omkull penningborden, tog rep och flätade dem och drev ut penningväxlarna ur templet. Och såg på dem med vrede, och sa: "Det står skrivet", halleluja, "Min Faders hus är ett bönehus, och ni har gjort det till en rövarkula. Och ni har med era traditioner gjort Guds bud verkningslösa."

83 Åh, skulle en sådan skara någonsin kunna tro på Honom? Nej, sir. De hade så vältrat sig som svin i samhällenas lort och den tidens smuts, att de var så kyrkligt stelfrusna, att de inte kunde känna vibrationerna från den allsmåttige Gudens Kraft. Inte underligt att den lilla kvinnan kunde röra vid Hans klädnad och bli helad genom Den, och en berusad soldat kunde spotta Honom i ansiktet och inte känna någon kraft! Det beror på hur man närmar sig Den. Det beror på vad man letar efter. När man går i kyrkan, beror det på vad man letar efter.

84 Nu ser vi Honom stå där. Utan tvivel hade folket redan varnat honom, varnat . . . Prästen hade varnat människorna: "Nu kommer Han över hit nästa sabbat, och när Han gör det, så lyssna inte på Honom. Nu kanske ni går och sitter er här, men bry er inte om vad Han säger, för Han tillhör inte vår grupp. Han är en utstött. Han har inget medlemskort. Han har inte ens ett organisationspapper med Sig. Han har ingenting sådant."

”Vad är Han?”

⁸⁵ ”Någon avfällig pojke, som föddes här nere, föddes utom äktenskapet i en snickares hem, så en mor blev havande med Honom innan de var gifta, och de försöker gömma undan saken med något övernaturligt.

⁸⁶ Vi vet, att när Messias kommer, kommer Han att komma nedför Himmelens korridorer och gå till vår överstepräst och säga: ’Här är Jag, Kaifas.’” Men vi ser att Han inte gjorde det på det sättet, för det var inte skrivet i Ordet på det sättet. Det var en människoskapad tradition som fick dem att tro på det där.

⁸⁷ Ordet hade sagt att Han skulle komma precis på det sättet Han kom. Och där stod Han och läste Ordet och sa till dem: ”I dag har det här Skriftstället gått i uppfyllelse inför era ögon.” Och ändå kan de inte se Honom eller känna igen Honom, liksom de gjorde i alla andra tidsåldrar.

⁸⁸ Noa kunde ha sagt samma sak den dagen, när han gick in i arken och dörren stängdes. Moses kunde ha lyft upp det där fönstret i taket på arken, tittat ut på församlingen . . . Kom ihåg, att Gud stängde dörren. Och han kunde ha sagt: ”I dag har det här Skriftstället gått i uppfyllelse inför era ögon”, men det var för sent för dem då. Han hade predikat i hundratjugo år för att försöka få in dem i den där båten, som han hade byggt, och talat om för dem att Skriften säger: ”SÅ SÄGER HERREN, det kommer att regna”, men de väntade för länge. Men Noa skulle lätt kunna ha sagt det där: ”I dag, den här dagen, har Skriften gått i uppfyllelse.”

⁸⁹ Moses, samma dag som Eldstoden kom ner på Sinai berg och vittnade om hans vittnesbörd, kunde Moses ha sagt: ”Denna dag har det här Skriftstället gått i uppfyllelse.”

⁹⁰ Moses var, som ni vet, en kallad gudsman, en profet. Och medan han kallades, eftersom han var profet, var han tvungen att få en övernaturlig upplevelse. För att bli profet var han tvungen han möta Gud ansikte mot ansikte och tala med Honom. Och en annan sak, det han sa måste ske, annars skulle ingen ha trott honom.

⁹¹ Så ingen människa har rätt att kalla sig så förrän han har talat ansikte mot ansikte med Gud på baksidan av en öken någonstans, där han mötte Gud själv. Och alla ateisterna i världen kunde inte bortförklara det från honom, han var där, han visste att det skedde. Varenda kristen borde ha den upplevelsen, innan de säger någonting om att vara kristen. Sin egen upplevelse!

⁹² Jag talade med min brorson för ett tag sedan, en liten katolsk pojke, som sa: ”Farbror Bill, jag har sprungit från det ena till det andra, gått överallt och försökt hitta någonting.” Kväll efter kväll, innan det här mötet började, har han gråtit. Och om natten har han drömt drömmar om att komma in, springa fram till

altaret, där man predikade och avlägga en bekännelse, att han har haft fel.

⁹³ Jag sa: "Melvin, vart man än försöker gå, hur många församlingar man går in i, hur många 'Hell dig Maria', man säger, eller hur många välsignelser man får av människor, måste man födas på nytt av Guds Ande. Det är det enda som kan tillfredsställa det mänskliga hjärtat."

⁹⁴ Det är, jag vet att de har en ersättning i dag för att bli född på nytt, att bara skaka hand med predikanten och sätta sitt namn i boken. Men, vänner, det där är en dogm. Det är ingen biblisk Sanning. Om det skulle vara det skulle Apostlagärningarna i 2:a kapitlet behöva läsas så här: "När pingstdagen var inne gick pastorn ut och skakade hand med människorna."

⁹⁵ Men det står: "När pingstdagen var inne", vid Församlingens invigning, "kom plötsligt ett dån från himlen, såsom när en våldsamt storm drar fram, och det fyllde hela huset där de satt." Det var så Den Helige Ande kom första gången. Det är så Den har kommit varenda gång sedan den tiden. Han är Gud och förändras inte. Alltså, Det får människorna att snubbla.

De säger: "Det där var för en annan tid."

⁹⁶ Nåväl, Han är densamme i går, i dag och i evighet. Varenda gång Församlingen någonsin fick Den Helige Ande har Den alltid kommit som Han gjorde första gången, under samma recept, Apostlagärningarna 2:38, det har aldrig förändrats, kommer aldrig att förändras.

⁹⁷ Liksom en doktors recept för en sjukdom. Han skriver ut ett recept för en sjukdom, det gör doktorn. Och tar det till någon kvacksalvare, och så lägger han för mycket av motgiftet i det, det blir så svagt att det inte gör en någon nytta. Om han lägger för mycket av giftet i det, kommer det att döda en. Det måste göras precis enligt doktorn.

⁹⁸ Och doktors recept på hur man ska få Den Helige Ande ges till oss av doktor Simon Petrus på Pingstdagen. "Jag ska ge Dig ett recept. Omvänd er, varenda en av er, och bli döpta i Jesu Kristi Namn till syndernas förlåtelse, så ska ni få Den Helige Andes gåva. För receptet är till för dem som är långt borta, så många som Herren vår Gud ska kalla." Det eviga receptet!

⁹⁹ Moses hade haft den här upplevelsen. Han gick ner i landet och han började berätta för folket: "Jag mötte en Eldstod. Den var i en brinnande buske. Och Han sa till mig att säga till er: 'JAG ÄR DEN JAG ÄR. Gå ner! Jag ska vara med dig. Ta upp staven i din hand och håll upp den över Egypten! Vad du än ber om, kommer det att ske.'"

Nåväl, troligen sa någon präst: "Nonsens!"

¹⁰⁰ Men när de såg de verkliga fakta om det här ta, ske, kunde de inte vidhålla det längre. De visste att han var sänd av Gud.

101 Så om Moses sa att han såg det där och vittnade om att det var Sanningen, då är Gud skyldig, om det där är Sanningen, att identifiera och bekräfta den där mannens ord, Sanningen. Det är sant.

102 Om Jesus Kristus stod där och läste den där dagen: "I dag har det här Ordet gått i uppfyllelse inför er", så är Gud skyldig att få det där Ordet att ske.

103 Vi står här i kväll och säger, att: "Jesus Kristus är densamme i går, i dag och i evighet." Gud är skyldig att bevisa att det är så, för det är Hans Ord. Vad åstadkommerr det nu? Det krävs tro för att tro på Det. Det krävs tro, att tro på Hans Ord, att Det är Sanningen.

104 Lägg märke till vad som skedde när Moses förde ut barnen och alla dem, som följde honom. De som inte följde med stannade i Egypten. Men de som följde Moses, när de kom ut ur Röda Havet och kom ut i öknen, kom Gud ner på Sinai berg. Den där Eldstoden satte hela berget i brand, och en Röst talade därifrån, och Gud gav de tio budorden.

105 Moses kunde ha gått fram dit framför folket och sagt: "Denna dag har det Skriftställe som jag har sagt till er som Hans profet gått i uppfyllelse, den här dagen. Jag har sagt er att Gud mötte mig och där uppe i en brinnande buske, i en Eldstod, och Han sa så här: 'Jag ska . . . Det här ska vara ett tecken. Du ska föra de där människorna raka vägen tillbaka till den här platsen här igen.' Och där är Gud, i samma Eldstod, som jag sa till er, att Han var i, som hängde där borta på berget. Den här dagen har den här profetian gått i uppfyllelse. Här är Han för att bekräfta, att de saker som jag har sagt är Sanningen."

106 Gud, ge oss fler sådana människor, som är ärliga och uppriktiga, och säger Sanningen, att Gud Allsmäktig skulle kunna bekräfta att Hans Ord fortfarande är Sanningen! Han förblir densamme i går och alltid. Varför skulle Han inte göra det? Han lovade att göra det.

107 Josua kunde ha sagt detsamma, den dagen då han kom tillbaka till Kades-Barnea, dit de hade färdats så långt i öknen. De tvivlade på att landet var det slags land som Gud sagt att det skulle vara. Men Gud sa till dem att det var ett gott land, det flödade av mjölk och honung. Och Josua och Kaleb var de enda två som ville tro på det, av de andra tio som gav sig av. När de kom tillbaka hade de beviset, de hade en druvklase som bara två starka män kunde bära.

108 Josua och Kaleb kunde ha stått just där och sagt: "I dag har det här Skriftstället gått i uppfyllelse. Här är beviset för att det är ett gott land." Visst. Varför? "Där är beviset för att det är ett gott land. Var har man någonsin fått tag i sådana saker i Egypten? Det fanns inga sådana ställen. Men i dag har det här Skriftstället gått i uppfyllelse."

¹⁰⁹ Han kunde ha sagt samma sak, när han profeterade och sa, att Jerikos murar skulle falla ner, sedan de hade marscherat runt dem sju gånger, sju dagar, sju gånger om dagen. Och när de marscherade runt dem den där sista gången, föll murarna ner. Josua kunde ha stått upp och sagt: "Den här dagen, Herrens härs Överbefälhavare berättade för mig för flera veckor sedan att det skulle ske så här, i dag har det här Skriftstället gått i uppfyllelse." Där låg murarna platt på marken. "Kom, låt oss gå och ta det. Det tillhör oss. I dag har det här Skriftstället gått i uppfyllelse."

¹¹⁰ Så underbart, Guds män har stått för det som är rätt!

¹¹¹ Israel gick över vid floden, när de tog landet i besittning. Hur skulle de göra det? Det är april månad. Översvämningarna kommer ner, för att snön smälter upp i Judéen. Åh, vilket stackare till general det såg ut som att Gud var, som förde Sitt folk dit i april månad, då Jordan stod högre än den någonsin gjort. Ibland . . .

¹¹² Jag kanske skulle kunna stanna här, om jag hade tid, för att ge er bara ett litet tips. Ibland kanske man sitter där ute med cancer, eller kanske man sitter med en sjukdom, man tänker: "Varför skulle jag, som är en kristen, vara på det här sättet? Varför skulle jag sitta så här, om jag är en kristen?" Ibland låter Gud det bli så mörkt att man inte kan se uppåt, runt omkring sig eller någon annanstans, och sedan kommer Han och banar en väg igenom det åt en, så att man kan säga: "I dag har det här Skriftstället gått i uppfyllelse, det som Han lovade att göra."

¹¹³ Han lät de hebreiska barnen gå raka vägen in i den brinnande ugnen. De sa: "Vår Gud kan befria oss från den här elden i ugnen. Men om inte kommer vi inte att böja oss för din bild." När de gick ut därifrån, lukten av ugnen på sig . . . ingen lukt av ugnen, rättare sagt, på sig, kunde de ha sagt: "I dag har det här Skriftstället gått i uppfyllelse."

¹¹⁴ När Daniel kom från lejongropen kunde han ha sagt samma sak.

¹¹⁵ Johannes Döparen. Efter fyrahundra år av kyrklig undervisning, inte underligt att den där församlingen var i en enda röra vid den tiden! När han dök upp i öknen, Jordan, kunde han ha stått just där på stranden, liksom han gjorde, och sagt: "I dag har det här Skriftstället, Jesaja 40, gått i uppfyllelse."

¹¹⁶ Hur skulle jag inte kunna stanna här och tala om för er vad den där gamle prästen sa till mig! Han sa: "Min son, du avslutade aldrig det där Budskapet."

Jag sa: "Ta det lugnt."

Han sa: "Menar du att de där pingstvännerna inte ser det där?"

Jag sa: ”Nej.”

117 Han sa: ”Jag ser det.” Och en katolsk präst också! Mmm. Han sa: ”Varför fortsatte du inte?”

Jag sa: ”Ta det lugnt.”

Han sa: ”Åra vare Gud! Jag ser det.”

118 Och ungefär vid den tiden föll Den Helige Ande över hans syster, som satt där ute i mötet. Och hon reste sig upp och talade på okända tungomål, och gav tolkningen av just det som prästen och jag talade om, på plattformen. Hela församlingen, hela platsen, gick in i ett brus. Fortsatte över till Oral Roberts konferens förra veckan, rättare sagt veckan före förra, och det var tal om konferensen. Hur den där prästen . . . Satt under Den Helige Ande, uppenbarade där ute genom en kvinna, hans syster tror jag det var, om vad som ägde rum där upp på plattformen och uppenbarade det där som vi gömde.

119 Den stund vi lever i, i dag har det här Skriftstället gått i uppfyllelse. I dag har Aftontidsljusen kommit, och vi kan inte se Det. Lagg märke till det.

120 Johannes sa: ”I dag är jag ’rösten av en som ropar i öknen’, som profeten Jesaja sagt, ’Bered väg för Herren!’”

121 De förstod det inte. Säg: ”Åh, Du är Jesus . . . Du är — Du är Kristus”, rättare sagt.

122 Han sa: ”Jag är inte Kristus.” Han sa: ”Jag är inte värdig att ta av Honom skorna. Men”, sa han, ”Han står någonstans ibland er”, för han var säker på att Han skulle vara där. Han skulle det under hans tid, för Gud sa till honom att han skulle presentera Messias.

123 En dag kom en ung Man gående där, och han såg liksom ett Ljus över Honom, ett tecken. Och han ropade: ”Se Guds Lamm! I dag har det här Skriftstället gått i uppfyllelse framför er.” Visst.

124 På Pingstdagen, hur Petrus ställde sig upp och citerade deras Skriftställe i Joel 2:38. När de skrattade allesammans, de där människorna. De kunde inte tala på sitt eget språk. De babblade på någonting annat. Bibeln säger: ”Kluvna tungor.” *Kljuven* är en ”delad” tunga, som inte säger någonting, bara babblade. Sprang omkring som en skara berusade människor!

125 De sa alla: ”Tja, de här människorna är berusade. Titta på dem, titta hur de uppför sig, de där kvinnorna och männen. De är oordentliga”, sa den där religiösa gruppen på den tiden.

126 Petrus stod upp mitt ibland dem och sa: ”Män och bröder, ni som bor i Jerusalem och ni som bor i Judéen, låt det bli känt för er att dessa inte är druckna som ni tror, för det är ju tredje timmen på dagen. Utan detta är det som är sagt genom profeten Joel: ’Det ska ske i de yttersta dagarna, Jag ska utgjuta av min

Ande över allt kött.' Den här dagen har det här Skriftstället gått i uppfyllelse." Visst.

¹²⁷ Luther var precis i rätt tid. Wesley var precis i rätt tid. Pingstvännerna var precis i rätt tid. Ingenting i oordning.

¹²⁸ Nu ber jag er att tänka på den tidsålder och tid som vi nu lever i, med det utlovade Ordet för i dag. Om man i andra tidsåldrar kunde säga: "i dag har det här Skriftstället", "i dag har det här Skriftstället", hur är det då med Skriften för den här tiden? Vad är utlovat för den här tiden? Var står vi? Vilken tid lever vi i, när klockan tickar, den vetenskapliga klockan, står på tre minuter före midnatt? Världen har stora skälvan. Församlingen är på en bädd av förruttnelse. Där vet ingen var de står. Vilken tid på dagen är det? Hur är det med Skriften för den här tiden? Församlingens tillstånd, rättare sagt, församlingens tillstånd i dag!

¹²⁹ I världen är politiken, vårt världssystem, precis så rutten den kan vara. Jag är ingen politiker. Jag är en kristen. Men jag har ingen rätt att tala om politik, men jag vill bara säga att de är ruttna på bägge sidor.

¹³⁰ Jag röstade en enda gång, det var för Kristus. Jag måste vinna. Djävulen röstade emot mig och Kristus röstade med mig, det beror på på vilket sätt jag lägger min röst. Jag är glad att jag la den på Honom, låt världen säga vad de vill. Jag tror fortfarande att Han är densamme i går, i dag och i evighet. Han kommer att bevisa det. Det kommer han absolut att göra. Visst.

Ökningen av brottslighet, ungdomsbrottslighet!

¹³¹ Titta på vår nation, en gång jordens blomma, vår stora demokrati bildades då under — under ... vid självständighetsförklaringen, och självständighetsförklaringen undertecknades, och vi hade en demokrati, och våra stora förfäder och det som de gjorde, vi hade en stor nation.

¹³² Men nu ruttnar hon, faller sönder, skakar och ger vika. Och försöker beskatta folk för att få pengar att skicka över dit bort, för att köpa vänskap hos sina fiender, de kastar tillbaka det i ansiktet på oss. Ett världskrig, två världskrig, och går fortfarande vidare till ett tredje. Visst. Politiken är rutten, korrumpierad, rutten till botten. Precis exakt så som Matteus 24 sa att det skulle vara, "Nation skulle vara emot nation, rike emot rike." Alla de här sakerna skulle äga rum. Låt oss överväga detta nu. Okej.

¹³³ Lägg märke till en sak till, ökningen av vetenskaplig forskning. Nu, en enda gång, bara en . . . Min farfar åkte för att träffa min farmor i en oxkärra. Nu är det ett jetplan, eller till och med en bana upp i luften, i yttre rymden. Dess stora . . . Hur, vem sa det här? Daniel 12:4 säger: "Kunskapen ska öka i den yttersta tiden." Vi ser vilken tid vi lever i. Lägg nu märke till världens tillstånd, vetenskapens tillstånd.

¹³⁴ Och lägg märke till det igen i dag i vårt utbildningssystem. Försök nu inte att förneka det här. Jag har tidningsurklippen som undervisar i sex i våra för- . . . i våra skolor, hur unga studenter ska ha sexuella förhållanden med varandra, för att se efter om de kan para sig i världen. Jajamensan.

¹³⁵ Hur är det i vårt prästerskap? I kväll fick jag en artikel från tidningen. Borta i Los Angeles i Kalifornien, där en skara präster, baptister och presbyterianer, predikanter, tog in en skara homosexuella och praktiserade homosexualitet och sa att de försökte vinna dem för Gud. När det där är en av tidens förbannelser, en sodomit! Och lagen arresterade dem till och med.

¹³⁶ Var är vi nu? Hela vårt system har ruttnat under oss. Jag har sett att antalet homosexuella i hela Förenta Staterna ökade med tjugo eller trettio procent förra året. Tänk på det där, män som lever tillsammans med män, precis exakt som de gjorde i Sodom.

¹³⁷ Ökad brottslighet, ungdomsbrottslighet! Vilken tid lever vi i? I dag har detta profetians Ord gått i uppfyllelse.

¹³⁸ Den religiösa världen, kyrkan själv, församlingen, den utkallade församlingen, det som vi kallar den utkallade församlingen, den sista församlingstidsåldern, pingstförsamlingens tidsålder, var är den? Den är i Laodicea, som Skriften säger.

¹³⁹ I dag har de sänkt ribban. Deras kvinnor är halvklädda. Deras män är . . . Det är hemskt. En del av dem gifta tre eller fyra gånger i diakonstyrelserna och allting annat. De har svikit och tagit in korrruption, för att de har suttit i råd och tagit plats tillsammans med världen.

¹⁴⁰ Och i dag har de bättre byggnader än de någonsin har haft. Någonstans bygger en av dem en hörsal för femtio miljoner dollar, femtio miljoner dollar. Pingstväänner! De brukade vara nere i hörnet för tjugofem år sedan och slog på en tamburin. De sa: "Vi . . ."

¹⁴¹ För Skriften säger i Uppenbarelseboken 3, att man är "'Rik', den säger, 'jag är rik. Jag sitter som en drottning. Jag behöver ingenting.' Och du vet inte, att du är eländig, ömkansvärd, fattig, naken, blind och vet inte om det!"

¹⁴² I dag har det här Skriftstället gått i uppfyllelse inför era ögon. Amen! *Amen* betyder "ske allt så". Jag säger inte amen till mig själv, men jag menar att jag tror att Det är Sanningen. I dag har det här Skriftstället gått i uppfyllelse.

¹⁴³ Pingstförsamlingen är i ett laodiceiskt tillstånd. Åh, de hoppar och skriker fortfarande och håller igång, när musiken slår takten. När musiken slutar att slå takten, eller beatnik-musiken, som en del av dem spelar och kallar det för kristendom, och så fort det slutar, då är all härlighet borta. Ja.

144 Om det är verklig lovprisning av Gud finns inte tillräckligt med visselpipor och tillräckligt – tillräckligt med kraft i världen för att stoppa det. När det verkligen kommer från Gud krävs det inte musik för att få upp takten. Det krävs Guds Ande för att komma in i den. Det är det som gör det.

145 Och de har för länge sedan glömt Den, för att de har klassat Den Helige Andes gåva som ”det första beviset på tungotal”. Och jag har hört onda andar och häxor tala i tungor.

146 Den Helige Ande är Guds Ord i en, som identifierar Sig genom att ta emot det där Ordet. Utanför det kan det inte vara Den Helige Ande. Om den säger att den är Den Helige Ande och förnekar ett enda Ord i den där Bibeln så kan det inte vara Den Helige Ande. Det är beviset på om man tror eller inte.

147 Lägg märke till ett stort tecken till. Judarna är i sitt hemland, sin egen nation, sina egna pengar, en medlem i Förenta Nationerna. De har sin egen armé. De har allting. De är i sitt hemland, som Jesus sa: ”Lär nu en liknelse från fikonträdet.” Där är de, tillbaka i sin nation. I dag har det här Skriftstället gått i uppfyllelse, judarna i sitt hemland.

148 I dag har det här Skriftstället gått i uppfyllelse, Laodiceas församlingstidsålder.

149 I dag har det här Skriftstället, Matteus 24, gått i uppfyllelse. Världen är i korruption, alltihop, nationer mot nationer, jordbävningar på olika ställen, stora virvelvindar kommer ner och skakar nationerna och så vidare, stora katastrofer överallt. I dag har det här Skriftstället gått i uppfyllelse.

150 Nu har vi fått reda på världens tillstånd. Vi ser var normalförsamlingen – den normala organisationen, samfundet är, vi ser var de är. Vi ser var nationerna är. Och vi ser att de här löftena har gått i uppfyllelse i dag.

151 Men i den här tiden ska det komma en super, Kunglig Abrahams Säd. Det är exakt vad Den skulle vara, skulle vara en Kunglig Brud åt den Kunglige, utlovade Sonen. Som jag sa i går kväll, kommer det inte att vara en naturlig säd, det kommer att vara en andlig Säd. Det ska uppstå en andlig Brud, som ska vara Abrahams Kunglige Sons kungliga Tros Kungliga Säd. Hon ska träda fram i den yttersta tiden, och tiden och platsen är ett löfte som är givet åt Henne.

152 Enligt Malaki 4, ett Skriftställe, kommer det att stiga upp ett Budskap som kommer att skaka människornas hjärtan raka vägen tillbaka till de apostoliska fäderna igen. Det kommer att träda fram en i Elias kraft, som kommer att träda fram, en vildmarksmänniska, som kommer att komma ut och ha ett Budskap som kommer att gå raka vägen tillbaka till Ordet igen. Det är den stunden som vi lever i.

¹⁵³ Så tänk efter nu, ber jag er den här stunden, ni människor här i Jeffersonville. År 1933, det övernaturliga Ljuset som föll ner där borta vid floden, den där dagen när jag döpte femhundra i Jesu Kristi Namn, som en omkring tjugo år gammal pojke. Vad betydde Det, Jeffersonville? Vad var Det vid början av Spring Street där, då *Courier Journal*, jag tror det var *Louisville Herald*, skrev artikeln om Det? Det gick rakt genom Associated Press, ända in i Kanada. Doktor Lee Vayle klippte ut det ur tidningen, långt uppe i Kanada, år 1933.

¹⁵⁴ När jag höll på att döpa min sjuttonde person under det här Vittnet, och ni känner ju till resten av historien. Och när jag stod där och döpte den sjuttonde personen kom ett Ljus ner från Himmelen, som lyste ner där uppifrån, liksom en Stjärna, som föll från Himmelen. En Röst sa: "Liksom Johannes Döparen sändes för att förebåda Kristi första tillkommelse, ska ditt Budskap förebåda Hans andra Tillkommelse i hela världen." I dag har det här Skriftstället gått i uppfyllelse.

¹⁵⁵ I dag! Gud lovade det. Vad hände? Den här dagen har Det gått världen runt.

¹⁵⁶ Och när Gud kom ner dit och sa det där, när jag var en liten pojke, i en brinnande buske, rättare sagt en buske där uppe, i brand med en Eldstod, här uppe på Wathens plats på Utica Pike, när jag bar vatten där borta, från den där ladan till ett hembränneri, ni vet ju sanningen om det. Han sa: "Du ska aldrig röka eller dricka eller orena din kropp, för det finns ett arbete som du ska utföra när du blir äldre." Jag vittnar om att det där är Sanningen, att jag såg Den. Och Gud talade inför församlingen där nere, liksom Han gjorde med Moses, och sa: "Det här är Sanningen."

I dag har det här Skriftstället gått i uppfyllelse mitt ibland oss.

¹⁵⁷ Titta vad Han sa om andebedömningen och hur den skulle vara, från att lägga händerna på dem till att få veta hjärtats hemlighet. I dag har det här Skriftstället gått i uppfyllelse mitt framför våra ögon.

¹⁵⁸ De här löftena som gavs, lägg märke till det, alla dessa löften hade bekräftats och uppfyllts av löftets Gud. Titta, den hänger i Washington DC i kväll, bilden av Herrens Ängel!

¹⁵⁹ Liksom George J. Lacy, chefen för FBI:s fingeravtryck och dokument för Förenta Staternas regering, undersökte Det från Houston i Texas och sa: "Det här är den enda övernaturliga Varelse som någonsin har fotograferats i hela världen." Han borde veta. Han är den bästa i världen, i fråga om det.

¹⁶⁰ Lägg märke till, att där hänger Den, som Sanningen, samma Eldstod, som ledde Israel då där borta i öknen. Den leder i dag, samma slags Budskap, om: "Gå ut ur Egypten!" ...?...

I dag har det här Skriftstället gått i uppfyllelse. Ni känner till Budskapet, som Han sa.

¹⁶¹ Titta på synen i Tucson för tre år sedan, när jag stod här uppe i gränden. När Han fem år tidigare sagt: ”Den dagen då staden slår ner en påle framför den där porten, vänd dig mot väster.” Mina tabernakel-människor, som är här, känner till den där prof- . . . Den där — den där tiden. Det är riktigt.

¹⁶² Och den dagen, då herr Goynes och dem var där uppe och slog ner den där pålen, sa jag till hustrun: ”Det är någonting med det här.”

Hon sa: ”Vad är det?”

Och jag gick in och tittade i min lilla bok. Där var det.

¹⁶³ Och nästa morgon klockan tio, när jag satt där inne i mitt rum där, omkring klockan tio, kom Herrens Ängel ner. Han sa: ”Åk till Tucson. Du kommer att vara nordost om Tucson, och det kommer att komma sju Änglar i en klunga som kommer att skaka hela jorden omkring dig.” Och han sa: ”Det kommer att berättas för dig därifrån.”

¹⁶⁴ Hur många här kommer ihåg det där, långt innan det skedde? [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.] Det finns män som sitter precis här i den här byggnaden i kväll som stod precis där när det hände.

¹⁶⁵ Och han sa: ”Hela Bibelns fördolda hemligheters Sju Insegel kommer att öppnas och fullborda Uppenbarelseboken 10, att i den sjunde Ängels Budskap skulle de här sakerna ske.” I dag har det här Skriftstället gått i uppfyllelse framför våra ögon. I dag har det här Skriftstället gått i uppfyllelse.

¹⁶⁶ Förra året, när vi stod på samma ställe, herr Wood här och jag, när han gick uppför kullen i ett slags sorg över att hans hustru var sjuk, sa Den Helige Ande: ”Ta upp en sten som ligger där. Kasta upp den i luften. När den kommer ner, säg: ’SÅ SÄGER HERREN, en dom kommer att drabba jorden.’ Tala om för honom att han kommer att få se Guds hand de närmaste timmarna.”

¹⁶⁷ Jag sa det till herr Wood. Han är med här i kväll. Och åtta eller tio av männen, eller femton, antar jag, som var där när det skedde morgonen efter det, när Herren kom ner i en virvelvind och slet ut berget omkring oss, och högg loss topparna på träden och gjorde tre brak och sa: ”Domen är på väg mot Västkusten.”

¹⁶⁸ Två dagar senare sjönk Alaska nästan under jorden. Och sedan dess, fram och tillbaka längs kusten, Guds doms utbrott mot den där andliga skärmen. Det finns en järnridå, det finns en bamburidå, och det finns en syndridå.

¹⁶⁹ Civilisationen har färdats med solen, det har Evangeliet också. De har kommit från öster och gått västerut, precis som

solen går. Och nu är Det på Västkusten. Det kan inte gå längre. Om Det går längre, kommer Det att vara tillbaka österut igen.

¹⁷⁰ Profeten sa: ”Det ska komma en dag som inte kan kallas natt eller dag”, en mörk dag, en massa regn och dimma, bara nog för att veta hur man går in i en församling eller sätter sitt namn i en bok. ”Men vid kvällstid ska det bli Ljust.” I dag har det här Skriftstället gått i uppfyllelse.

¹⁷¹ Samma – samma s-o-l, som går upp i öster, är samma s-o-l, som går ner i väster. Och samma Guds S-o-n, som kom i östern och bekräftade Sig som Gud uppenbarad i köttet, är samma Guds S-o-n på det västra halvklotet här, som identifierar Sig bland församlingen i kväll, densamme i går, i dag och i evighet. Sonens Kvällsljus har kommit. I dag har det här Skriftstället gått i uppfyllelse framför oss.

¹⁷² Var är vi i den här abrahamitiska tidsåldern? Var är vi i den här härliga tiden vi står i, den stora stund som vi lever i? Alla synerna har gått i uppfyllelse.

¹⁷³ Hur var det, då en liten predikantvän till oss här, i en systerförsamling, som vi umgås med, Junior Jackson, kom springande fram till oss en kväll, jag var där nere, han sa: ”Jag hade en – en dröm, broder Branham, som bekymrar mig. Jag såg alla bröderna församlade på en höjd.” Och han sa: ”På den här kullen undervisade du oss utifrån bokstäver som var skrivna, några bokstäver, som tiden hade huggit ut i klippan, som det såg ut. När du avslutade det där, allt det där var avslutat, sa du till oss, du sa: ’Kom nära!’, och vi samlades allesammans.”

¹⁷⁴ Han sa: ”Du sträckte dig från någonstans och såg ut att få tag i en kofot och slog upp toppen på den här lilla pyramiden. Och när det gjordes”, sa han, ”granitsten utan någon skrift på den. Och du sa till oss att ’titta på det här.’” Och ni allesammans . . . ”Vi började titta allesammans.” Han sa: ”Jag vände på huvudet och jag la märke till att du gick mot väster, så fort du kunde, mot solnedgången.” Hur många kommer ihåg det? [Församlingen säger: ”Amen.” – Utg.]

¹⁷⁵ Och jag stod där en liten stund tills Den Helige Ande uppenbarade det. Jag sa: ”Hela Bibeln, så mycket som har uppenbarats för människan, genom rättfärdiggörelsen, helgelsen, Den Helige Andes dop, dopet i Jesu Namn och alla de här sakerna har uppenbarats, men det finns hemligheter som är dolda inuti, för Bibeln är förseglad med Sju Insegel. Jag måste åka dit för att finna det.”

¹⁷⁶ Den där morgonen när de där sju Änglarna kom ner och slog till i jorden, och stenar flög åt alla håll, stod sju Änglar där och sa: ”Vänd tillbaka till Jeffersonville, där du kom ifrån, för de sju hemligheternas Sju Insegel ska öppnas.”

¹⁷⁷ Här är vi i dag och förstår *Ormens Säd*. Om några dagar, om Gud vill, kommer vi att förstå riktigheten i *Äktenskap och*

skilsmässa. Och allt det här som Gud har öppnat, vartenda Insegel, hemligheterna ända sedan världens grund lades. Och vi har varit i glädje, Hans välsignelsers Närvaro! Det är sant. I dag, det här Skriftstället!

¹⁷⁸ Tidningen *Life* hade en artikel om det, ”Mystisk Ljus-cirkel far upp i luften ovanför Tucson och Phoenix”, på samma sätt som jag berättade för er nästan ett år innan det skedde, hur det skulle vara, och som en triangel. Tavlan hänger i kyrkan där nere. Ni som tog den där tidningen har den. Där var den, precis exakt. De sa: ”Den är tjugosju engelska mil hög och trettio engelska mil tvärs över.” De förstår ännu inte vad som hände. Den dök upp på ett mystiskt sätt och försvann på ett mystiskt sätt.

¹⁷⁹ Broder Fred Sothmann, broder Gene Norman och jag stod där, tre är ett vittne, som uppe på toppen av berget: Petrus, Jakob och Johannes, för att vittna stod de där och såg när det hände, och såg det ske.

¹⁸⁰ Där är Den, den hänger i skyn. så långt upp finns det ingen luftfuktighet, ingen fukt eller något, som kan skapa en — en dimma. Hur kunde de komma dit? Det var Guds Änglar som vände tillbaka, efter deras Budskap. I dag har den där profetian gått i uppfyllelse mitt ibland oss. I dag har det här Skriftstället gått i uppfyllelse.

¹⁸¹ Titta, Sju Insegel har öppnats. Virvelvinden är på Västkusten. Missa det nu inte, som de gjorde förut.

¹⁸² Vår uppmärksamhet nu, lite närmare vår tid. Vad säger Skriften om i dag och om den tid vi lever i? Jesus talar . . . Jag kommer inte att få tid att ta dem allesammans, men jag vill ta den här innan vi avslutar.

¹⁸³ Jesus sa i Lukas 17:e kapitel, 30:e versen. Jesus Kristus, Ordet självt! Tror ni på det? Jesus Kristus, Ordet självt, som blev kött, talade och sa vad Ordet skulle vara i ändens tid, vad som kommer att vara tecknet på världens ände. Han sa till dem att nation skulle resa sig mot nation, men Han sa: ”Som det var på Sodoms tid, så ska det vara den dag då Människosonen ska uppenbaras.”

¹⁸⁴ När nu Jesus kom till jorden, kom Han i tre Söners namn, Människosonen, som är en profet, Guds Son, och Davids Son.

¹⁸⁵ Så levde Han här på jorden. Han sa aldrig att Han var Guds Son, Han sa: ”Jag är Människosonen.” Jehova själv kallade Hesekiel och profeterna för ”människoson”, för Han måste komma för att uppfylla Skriften som profet. Moses sa: ”Herren, er Gud, ska låta en Profet uppstå, som liknar mig.” Det är anledningen till att Han inte kunde vara Guds Son där, för Han var Människosonen. Han . . . ”Ordet kom till profeterna”, och Han var Ordet i Dess fullhet, Människosonen, den — den store Profeten, inte den store Profeten, utan Gud-Profeten, ”I honom bodde Gudomens hela fullhet kroppsligen”, därför var Han Människosonen.

186 I tvåtusen år har Han nu varit känd för oss som Guds Son, Ande.

187 Och i Tusenårsriket kommer Han att vara Davids Son på Tronen. Det vet vi alla, som tror på Skrifterna.

188 Så, Jesus sa, precis vid slutet av den här församlingstidsåldern, som vi lever i, att "Människosonen skulle uppenbaras igen på samma sätt som det var, som det var i Sodom."

189 Titta, hur historiskt Han gav det. Han sa: "Som det var på den tiden", först, "om Noa, hur de åt, drack, gifte sig, gifte bort." Sedan förde Han därefter det sista till Människosonen i Sodom. För där hade Han att göra med judarna, här i Sodom har Han att göra med hedningarna. Där dränkte Han dem allesammans i vatten i domen. här, hos hedningarna, brände Han dem allesammans på Sodoms tid. Det är riktigt. Den hedniska världen brann där, "och så kommer det att vara, när Människosonen uppenbarar sig." Det är inte längre vatten, utan det kommer att vara eld den här gången. Jesus läste från samma Första Mosebok 23 som vi läste från, när Han läste om Sodom.

190 Nu medger vi de tillstånd som det talas om, om Sodoms världstillstånd, sodomiterna, Sodoms tillstånd. Vi, varenda en, kommer att säga "amen" till det där. Vi tror det där. Okej.

191 Och Laodiceas andliga tillstånd, den naturliga församlingens, vi säger "amen" till det och tar emot deras tecken. Vi vet att varje tecken finns där. Församlingen är i Laodicea. Det vet vi.

192 Vi vet att världen är i ett sodomtillstånd. Är det riktigt? Vi accepterar det.

193 Men hur är det med Abrahams tecken, den som väntar på den utlovade sonen? Det där var ett till.

194 Kom ihåg att de hade ett Sodom förut, de hade sin budbärare. Och Abraham hade en Budbärare till sig.

195 Abraham väntade dag för dag på att en nästan omöjlig sak skulle hända. "Sara, nittio, och han hundra." Enligt Guds löfte väntade han fortfarande. Mitt i all kritik väntade han på den där sonen.

196 Så väntar den sanne troende på att den utlovade Sonen ska komma tillbaka! Lagg märke till att precis innan sonen kom fick han ett tecken. Ska inte tecknet på den kommande Sonen uppenbaras för Abrahams kungliga Säd, som väntar på den Kunglige Sonen, liksom det uppenbarades för Abraham, fadern till den naturliga sonen? Är det riktigt? Jesus sa så här i Lukas 17:30: "Innan den här tiden kommer", då "Människosonen skulle uppenbaras liksom Han blev på Sodoms tid, före Sodoms ödeläggelse." Nu väntar vi på ett tecken.

197 Låt oss nu ta tidens förhållanden, så som det var i Sodom. Lägg märke till att de alla gick ut i sodomism, världen.

198 Jag tror att en av filmregissörerna satte upp en film för inte så länge sedan, och jag fick se den, det var *Sodom*. Om ni någonsin ser den och det inte finns någonting annat att se på än den, så ta en titt på den. Det är verkligen en bra bild av Förenta Staterna i dag, Hollywood, precis exakt, samma slags klädsel och allt annat som de gjorde just då, stora dryckeskalas och allt annat, en religiös folkkult, så kallat religiös.

199 Lägg märke till det, och Sodom hade ett vittne, och det var en man vid namn Lot, som bara var en brorson till — till Abraham.

200 Nu åkte inte Abraham ner till Sodom, han och hans grupp. Han hade en stor grupp med sig, tillräckligt för att slåss emot omkring ett dussin kungar och deras armé. Så han hade en stor grupp med sig. Och han satt där ute under ett ekträd en dag, när allt höll på att gå fel för honom, ingen hade något att göra med honom, men han höll ändå fast vid det där löftet.

Ge nu noga akt på det innan vi avslutar.

201 Medan han satt där, kom tre män ner, som gick till honom. Två av dem gick ner till Sodom och predikade Evangeliet för dem, till Lot, att de skulle komma ut. Är det riktigt? Men En stannade hos Abraham. Lägg märke till att Den som stannade hos Abraham var Gud själv. De andra två var Änglabudbärare.

202 Nere i Sodom gjorde de inga under, gjorde dem bara blinda. Och att predika Evangeliet gör dem alltid blinda.

203 Titta nu på den tidens uppsättning. Det finns en naturlig församling. Som jag sa i går kväll representeras Gud alltid i tretal. Där fanns sodomiterna, lotiterna och abrahamiterna. Det är samma situation i kväll, världen ser precis ut så där.

204 Låt mig fråga er en sak. Titta på den här situationen nu. Abraham kallade den här Mannen som talade med honom för "Elohim". Det hebreiska ordet *Elohim* betyder "Den Alltillräcklige, Den som är Den Evige", Elohim, Gud själv!

205 I begynnelsen står det i Första Mosebok 1: "I begynnelsen . . . Gud" Ta det hebreiska ordet där antingen det, eller det grekiska ordet, rättare sagt: "I begynnelsen skapade *Elohim* himlarna och jorden."

206 Han, här i Första Mosebok, omkring 22 här, säger Han igen, eller — eller omkring den 20:e sa Han, och han kallade den här Mannens namn för "Elohim". Varför gjorde han det? Gud, representerad i ett mänskligt kött, som satte sig ner tillsammans med Abraham och åt en kalvsmörgås, drack lite mjölk och åt lite bröd. Gud själv, och försvann mitt framför Abraham.

207 Men Han gav honom ett tecken. Lägg märke till det. Och det där tecknet var att Han hade sin rygg vänd mot tältet.

208 Och kom ihåg Abraham, hans namn var *Abram* några dagar tidigare, och Sara var *Sarai* innan dess, S-a-r-a-i sedan S-a-r-a och A-b-r-a-m till A-b-r-a-h-a-m. *Abraham* betyder ”fader till nationer”.

209 Titta nu riktigt noga här, så kommer vi att se hur situationen är som vi nu lever i, liksom Jesus sa till oss att titta efter den här situationen. Vi har sett hela resten av det rätt. Låt oss nu se på den kungliga Säden, vilken situation det är meningen att de ska se.

210 Nu sa den här Mannen: ”Abraham, var är din hustru, Sara?”
Och Abraham sa: ”Hon är i tältet, bakom Dig.”

211 Han hade aldrig sett henne. Hur visste Han att hans namn var *Abraham*? Hur visste Han att hon hette S-a-r-a? ”Abraham, var är din hustru, Sara?”

Han sa: ”Hon är i tältet, bakom Dig.”

212 Han sa: ”Jag . . . ” ”Jag”, ett personligt pronomen. ”Jag ska besöka er enligt löftet. Din hustru kommer att få det där lilla barnet. Du har litat på mig, nu ska jag få det att ske.”

213 Och Sara, i tältet bakom, tjuvlyssnade eller tjuvlyssnade, vad man än kallar det, när hon lyssnade genom tältet skrattade hon för sig själv, och hon sa: ”Jag, en gammal kvinna som jag är nu, skulle jag förnöja mig med min herre, och han som också är gammal där ute, hundra år gammal? När nu det här inte har skett på många, många år.”

214 Och Mannen, M-a-n-n-e-n, som satt där och åt i mänskligt kött, drack och åt som en vanlig människa, med damm på Sina kläder och hade damm på Sina fötter, och Abraham tvättade av det. Gud själv såg Sig omkring och Han sa: ”Varför skrattade Sara där bak i tältet, och sa *så här*?” Han visste, kunde urskilja Saras tankar i tältet bakom Honom. Är det riktigt?

215 När nu Abrahams kungliga Säd kom till jorden, vilket tecken visade Han då? Människosonen. Simon kom fram till Honom en dag, Andreas hämtade honom. Han sa: ”Ditt namn är Simon. Du är son till Jonas”, Han sa så. Ser ni, det gjorde en troende av honom.

216 Filippus gick bort och hämtade Natanael, kom tillbaka. Han sa: ”Kom och se en Man som vi har — vi har funnit, Jesus från Nasaret, Josefs son.”

217 Han sa: ”Vänta nu en minut. Kan något gott komma ur den där fanatismen?”

Han sa: ”Kom och se.”

218 Så när Filippus kom in i Jesu Närvaro tillsammans med Natanael, tittade Jesus bort på honom och sa: ”Se en israelit i vilken det inte finns något svek.”

Han sa: ”Rabbi, när lärde Du känna mig?”

219 Han sa: "Innan Filippus kallade på dig, när du var under trädet, såg Jag dig."

220 Han sa: "Rabbi, du är Guds Son. Du är Israels Konung!"

221 När den lilla kvinnan vid brunnen i sitt omoraliska tillstånd kom fram för att hämta lite vatten, något lite panoramiskt likt det här. Jesus hade skickat iväg Sina lärjungar för att få tag på matvaror. När hon kom fram för att hämta vatten sa Han: "Ge mig att dricka, kvinna."

222 Hon sa: "Det är inte brukligt för dig att säga så. Vi har segregation här. Ni judar har ingenting att göra med oss samariter. Vi har ingenting att göra med er."

223 Han sa: "Men, kvinna, om du visste vem du talade med skulle du be Mig om något att dricka. Jag skulle ge dig vatten som du inte kommer hit för att hämta."

224 Han fann hur hennes tillstånd var, vad det var. Han sa: "Gå och hämta din man och kom hit."

Hon sa: "Jag har ingen man."

225 Han sa: "Du har sagt sanningen. Du har haft fem, och den du lever tillsammans med nu är inte din."

226 Hon sa: "Sir, jag förstår att du är en Profet. Vi vet att när Messias kommer, kommer Han att visa oss de här sakerna."

Jesus sa: "Jag är Han."

227 Då sprang hon in i staden och sa: "Kom och se en Man som har sagt mig de saker jag har gjort. Är inte Detta Messias?"

228 Titta, Han gjorde det där inför judarna och samariterna, men aldrig hedningarna. Hedningarna, vi människor, var hedningar på den tiden, de andra nationerna, och bar en klubba på vår rygg och dyrkade avgudar. Vi väntade inte på någon Messias.

229 Han visar sig bara för dem som letar efter Honom, och det är meningen att vi ska leta efter Honom.

230 Men de som påstod sig leta efter Honom, församlingen själv, när de såg det där utföras, sa de: "Han är en djävul. Han är en spåman, en Beelsebub!"

231 Och Jesus sa: "Den där synden ska bli dem förlåten", för Han hade inte dött än. "Men", sa han, "en dag ska Den Helige Ande komma och göra samma sak, och att säga ett enda ord emot Den kommer aldrig att förlåtas." Det är den här tiden, när varje Ord måste hänga ihop. "Säg ett ord emot Den, det kommer aldrig att förlåtas i den här världen eller den kommande världen."

232 Det där var Abrahams kungliga Säd. Och här, Abrahams kungliga Säd, som kom på grund av identifieringen av den där Mannen, som satt där tillsammans med Abraham, kom för att bevisa, att det var samme Gud, som lovade i den här tiden: "Som det var på Sodoms tid, så ska det vara vid Människosonens tillkommelse, när Han uppenbarar Sig som Människosonen."

Amen. Detta är den dag då det här Skriftstället ska gå i uppfyllelse.

²³³ Titta på de förhållanden vi är i idag. Titta på församlingen, där Guds Son . . . Titta på den mörka dagen. Titta på alla profetiorna. En märklig sak nu, det är dags för våra besökare då, om förhållandena måste vara som i Sodom.

²³⁴ Där var det tre av dem, som kom med, tre enastående män sända från Himmelen. Vi ska medge det. Tre av dem. En stannade hos Abraham. De började allesammans där, men En stannade kvar hos Abraham. Resten av dem gick ner till Sodom. Är det riktigt? Och Abraham fick ett ändrat namn, från Abram till Abraham. Sant?

²³⁵ Inte en enda gång har man i historien, världens församling, någonsin fått en evangelist som gick till den, med ett namn som slutar på h-a-m förrän i den här tiden, Billy G-r-a-h-a-m. Är det riktigt? G-r-a-h-a-m, sex bokstäver. A-b-r-a-h-a-m är sju bokstäver. Men G-r-a-h-a-m har sex bokstäver, vilket är världen, människan. Förstår ni?

²³⁶ Titta vad som har gått ut där i dag, det är de där budbärarna från Himmelen.

²³⁷ Finns det någon man på jorden som har fått omvändelse predikad så klart som Billy Graham? Har det funnits en man som har haft en sådan effekt på människorna som Billy Graham? Det har aldrig funnits någon man internationellt. Åh, Billy Sunday och så vidare var här i Förenta Staterna, men Billy Graham är känd över hela världen. Ser ni vad hans kallelse är? Ut ur Sodom.

²³⁸ Och han har sällskap där med pingstförsamlingen, en Oral Roberts.

²³⁹ Men hur är det med den Utvalda gruppen? Vilket slags tecken är det meningen att de ska se? Vad är det meningen att de ska få? Halleluja! "Vid kvällstid ska det bli Ljust." I dag har det här Skriftstället gått i uppfyllelse. I dag har Guds löfte gått i uppfyllelse. Vi vet att det där är Sanningen. Han är här i kväll liksom Han var då.

²⁴⁰ För att nu predika det, som jag sa för en stund sedan, om man predikar något och det är Evangeliets Sanning, då är Gud skyldig att bekräfta det. Är det sant? Om nu det där är så, så låt den Gud som skrev Ordet, låt den Gud som skapade profetian, låt den Gud som är Ordets Gud komma fram och bevisa att Han fortfarande är Gud.

²⁴¹ Liksom Elia gick upp på berget och tittade, gick Elisa och tittade på Elia, han sa: "Jag vill ha en dubbel portion." Och manteln som var på Elia föll på Elisa. Han gick ner och vek ihop det där täcket och slog på floden och sa: "Var är Elias Gud?" Och samma sak som hände för Elia hände för Elisa.

242 Och samma Evangelium, samma Kraft, samma Människoson, som var i går, är i dag och kommer att vara för evigt. Hebreerbrevet 13:8. Tror ni Det? [Församlingen säger: "Amen." – Utg.] Då frågar jag er. Jag kan inte vara Han, men Han är här. Vi är bara en bärare.

243 En del av er människor där ute, som är sjuka och plågade, det vet ni, att jag inte känner er, låt nu Gud . . . om jag kan ödmjuka mig nog. Ni ber och ber Gud.

244 Jag antar att inte. . . Det finns inget bönekort i byggnaden, eller hur? Nej, jag . . . Vi delar aldrig ut några bönekort. Vi ska ha bönemöte i . . . rättare sagt helande av sjuka i kyrkan. Men be ni.

245 Och ni vet att jag är en total främling för er. Ni ser, ni känner mig, Jeffersonville! Jag vill inte att folk från Jeffersonville ska göra det där. Jag vill ha folk någon annanstans ifrån. Se om Gud fortfarande uppenbarar! Se om Han fortfarande är densamme i går, i dag och i evighet!

246 Gör som den lilla kvinnan gjorde. Han gick förbi och hon sa: "Jag tror på den här Mannen." Hon hade blödningar och hon sa: "Om jag kan röra vid kanten på Hans klädnad så tror jag att jag kommer att bli frisk." Är det riktigt?

247 Tack vare hennes tro gick Skriften i uppfyllelse den dagen. "Han förband de förkrossades hjärta, helade de sjuka och de lama."

248 När hon rörde vid Hans klädnad och gick ut och satte sig ner, vände Han Sig om och sa: "Vem rörde vid Mig?" Hur kunde Han någonsin veta, att i det där stora myllret av människor, troligen trettio gånger vad som är här i kväll, tusentals av dem? Hur visste Han det? Han sa: "Vem rörde vid Mig?" Han sa inte det där bara för att säga någonting. Han sa det där för att det var sant. Och Han sa: "Vem rörde vid Mig?" Och direkt såg Han sig omkring och såg den lilla kvinnan, där hon satt eller stod, vilken ställning hon än var i, sa till henne att hennes blödningar var över.

249 Det där var Jesus i går. Det där är Han i dag. Tror ni det?

250 Jag känner inte dig. Gud gör det. Men du har ont i din sida, det där plågar dig. Det är riktigt. Du sitter där och ber för det. Är jag en främling för dig och är vi främlingar för varandra? Stå upp, om det är så. Jag känner inte er. Det är *den här* mannen just här i hörnet, den här unge mannen. Ni har också en dålig hals. Det är riktigt. Ni ber för det där. Ni är alldeles nervös för någonting. Ni kommer att vara tvungen att lämna mötet, för att ni är predikant, ni har några förrättningar ni måste ta hand om. Det är riktigt. Mmm. Tror ni Gud vet vem ni är? Herr pastor Smith, nu kan ni gå och vara helad. Jesus Kristus gjorde er helbrägda. Gå vidare till ert möte, er hals kommer inte att besvära er.

Vem rörde han vid?

²⁵¹ Det är en man som sitter just *här* bak, han lider. Han har en tumör på sin vänstra lunga. Han . . . Han är inte härifrån. Du har varit gruvarbetare. Det är riktigt. Jag är en total främling för dig. Om det är riktigt, skaka din hand. Tumören är i din vänstra lunga och du ska opereras direkt. Är det riktigt? Du är inte härifrån. Du bor utanför staden. Du är från Virginia. Det är riktigt. Tror du Gud vet vem du är? Herr Mitchell, det är riktigt, åk hem och var frisk. Jesus Kristus gör dig helbrädda. Fråga mannen! Har aldrig sett honom i hela mitt liv. Han satt där och bad.

I dag, det här Skriftstället!

²⁵² Här är en dam som sitter precis här bak, bakom mig, liksom Sara var i tältet. Hon ber för en dotter. Stå upp. Dottern är inte här, hon är borta, dottern. Och du är likadan som när en kvinna kom till Jesus, som hade en kvinna som på olika sätt var plågad av en ond ande. Kvinnan är . . . Flickan är demonbesatt. Hon är inte här. Hon är från . . . Du är från North Carolina. Tror du på det där? Och det är sanningen, eller hur? Fru Orders, du kan åka hem. Om du vill tro av hela ditt hjärta, kommer du att finna din dotter som när Jesus Kristus i gångna tider sa, att det blev helat.

²⁵³ I dag, det här Skriftstället, Sodoms tecken, Supersädens tecken, den naturliga församlingens tecken! I dag har det här Skriftstället gått i uppfyllelse mitt ibland er. Tror ni på det?

²⁵⁴ Vill ni ta emot Honom just nu som er Frälsare och Helare? Stå upp på era fötter, varenda en av er, säg: "Jag tar emot mitt helande. Jag tar emot Honom som min Frälsare. Jag tar emot Honom som min Kung." Varenda en, stå upp på era fötter.

Den här dagen! Lyssna, vänner.

²⁵⁵ "Han läste Skriften, räckte Bibeln tillbaka till prästen och" sa, "alla människornas ögon var riktade mot Honom. Och Han tittade på dem och sa: 'I dag har det här Skriftstället gått i uppfyllelse.'"

²⁵⁶ Jag har läst Skriften med ett dussin eller flera bevis på att vi lever i den yttersta tiden, den generation som kommer att få se Jesus Kristus återvända till jorden. Och jag säger till er i kväll igen, i dag har det här Skriftstället gått i uppfyllelse i er åsyn.

²⁵⁷ Ni i Tucson, ni i Kalifornien, ni i New York, på de här telefonuppkopplingarna, i dag har det här Skriftstället gått i uppfyllelse i er åsyn.

²⁵⁸ Låt oss vara glada och göra oss uppslupna, för Lammets Bröllop står för dörren, och Hennes Brud . . . Hans Brud har gjort Sig redo.

²⁵⁹ Låt oss räcka upp våra händer och ge Honom ära, alla ni människor. Gud välsigne er.

65-0219 I dag har detta
Skriftställe gått i uppfyllelse
Parkview Junior High School
Jeffersonville, Indiana U.S.A.

SWEDISH

©2026 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org